

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1093/2021
06.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душана Сакића, браниоца окривљеног ББ – адвоката Николе Вељковића и браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције Кпо4 бр.19/20 од 25.01.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1 бр.6/21 од 27.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 06. октобра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован заједнички захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душана Сакића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Николе Вељковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције Кпо4 бр.19/20 од 25.01.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1 бр.6/21 од 27.07.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције Кпо4 бр.19/20 од 25.01.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1 бр.6/21 од 27.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције Кпо4 бр.19/20 од 25.01.2021. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, а окривљени АА и због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, па пошто су окривљеном АА претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од једне године и два

месеца, а за кривично дело из члана 235. став 1. КЗ новчана казна у износу од 200.000,00 динара, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.05.2018. године до 20.07.2018. године и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, док је окривљени ББ за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.05.2018. године до 20.07.2018. године и истовремено одређено да ће се ова казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене мера електронског надзора, те да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случају прописаном законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 87. у вези члана 235. став 5. и члана 367. став 7. КЗ, према окривљеном АА, изречена је мера безбедности одузимање предмета, и то шест путничких возила укупне вредности 804.276,22 динара ближе описана у изреци првостепене пресуде, те 420 евра и то три новчанице у апоенима од по 100 евра, две новчанице у апоенима од 50 евра и једна новчаница у апоену од 20 евра.

Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда уплате укупан износ од 20.000,00 динара, и то сваки окривљени износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Ставом два исте пресуде, окривљени АА и ВВ су на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ и одређено да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1 бр.6/21 од 27.07.2021. године, делимичним усвајањем заједничке жалбе бранилаца окривљених АА и ББ – адвоката Душана Сакића и Николе Вељковића, пресуда Вишег суда у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције Кпо4 бр.19/20 од 25.01.2021. године, преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године, док је задржана као правилно утврђена новчана казна у одређеном износу од 200.000,00 динара за кривично дело недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, те је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.05.2018. године до 20.07.2018. године и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у том року, биће замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с

тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције, жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића и у преосталом делу заједничка жалба бранилаца окривљених АА и ББ одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Душан Сакић и бранилац окривљеног ББ – адвокат Никола Вељковић појединачни захтев због повреде закона из члана 485. став 2. ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Гајић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, или да побијане пресуде укине и у односу на кривично дело из члана 235. став 1. КЗ и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ –адвоката Душана Сакића и адвоката Николе Вељковића је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоци окривљених АА и ББ – адвокати Душан Сакић и Никола Вељковић истичу да у радњама окривљених нема битних елемената кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, већ да се у конкретном случају може радити само о кривичном делу преваре из члана 208. став 1. КЗ или кривичном делу преваре у обављању привредне делатности из члана 223. став 1. КЗ.

С тим у вези, у захтеву се наводи да се радња кривичног дела из члана 367. став 1. КЗ састоји у захтевању или примању поклона или друге користи или примању обећања поклона или друге користи, да се изврши службена радња која не би смела да се изврши, те је дакле неопходно да се ради о таквој службеној радњи коју извршилац предузима у оквиру свог службеног овлашћења. Стога, према наводима захтева, није довољно да је извршилац, иако је службено лице, предузео неку од радњи извршења, већ је потребно да радња због које се прима мито спада у делокруг његовог овлашћења,

па ни окривљени АА, обзиром да је у питању ..., а ни окривљени ББ који није извршио преглед бројила, не могу бити извршиоци предметног кривичног дела обзиром да радње које им се стављају на терет нису извршили у оквиру њихових службених овлашћења.

Изложене наводе захтева, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљених АА и ББ – адвокати Душан Сакић и Никола Вељковић истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и у образложењу своје пресуде, на страни 6 став 5, страни 7 став 3 и 4 и страни 8 став први, други и пети, изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да се у радњама окривљених стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, због ког су оглашени кривим, те Врховни касациони суд прихватајући у свему ове разлоге као правилне, на њих и упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

И по оцени овога суда, у изреци правноснажне пресуде описани су сви битни елементи предметног кривичног дела, односно да су окривљени АА и ББ као службена лица запослена у ОДС „ЕПС Дистрибуција“ Огранак Електродистрибуције ..., и то окривљени АА као ..., а окривљени ББ као ... за пријем и контролу мерног места, од ГГ захтевали поклон у новцу у износу од 400 еура како би у оквиру својих службених овлашћења извршили службене радње које не би смели извршити, при чему су онемогућили да се утврди да је ГГ преко електричног бројила неовлашћено користио електричну енергију, након чега су примили поклон у износу од 420 евра, при чему су били свесни противправности ових радњи, те да представљају кривично дело, чије су извршење хтели, при чему у описаним радњама нема законских обележја кривичних дела из члана 208. КЗ или 223. КЗ, на шта неосновано указују браниоци окривљених, а осим тога то су кривична дела с другим заштитним објектима – против имовине и против привреде.

Стога је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ у делу у којем се указује да је правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењен неоснованим.

Како се у осталом делу овог захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и полемиче са исказом сведока ГГ, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни касациони суд у разматање истих није ни упуштао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Гајића, одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485.

став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог Законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став. 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Гајић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреде закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи у чему се ове повреде закона конкретно састоје, већ у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да се правноснажна пресуда заснива на индицијама, да није доказана намера окривљеног за продају четири аутомобила, док остала возила не испуњавају цензус за кривично дело недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, да је сва возила прибавио таст окривљеног, те да окривљени није чак ни власник куће и парцеле на којој су пронађена одузета возила. У захтеву се истиче и да је нејасан део образложења побијане пресуде да испитани сведоци не потврђују одбрану окривљених, а којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како погрешно и непотпуно чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев бранилаца Душана Сакића и Николе Вељковића одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца Дејана Гајића одбачен као недозвољен, донете су одлуке као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић